

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Tos/4/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125012479
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:7125012479.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a sudcov Ing. JUDr. Milana Husťáka a JUDr. Dominiky Volkaiovej, LL.M., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. januára 2026, v trestnej veci A. B., odsúdeného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Mestského súdu Košice zo dňa 07.10.2025 sp. zn. 6PP/39/2025 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietla sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Mestský súd Košice uznesením sp. zn. 6PP/39/2025 zo dňa 07.10.2025 podľa § 415 ods. 1 Tr. por., § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. XXXX/X o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T/33/2020 zo dňa 02.05.2020 v spojení s uznesením Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B1-8-0T/33/2020 zo dňa 07.02.2024.

Proti tomuto uzneseniu po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o možnosti podať opravný prostriedok, odsúdený A. B. podal sťažnosť, ktorú bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

V prvom rade krajský súd poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie prvostupňového súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I.ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a závery mestského súdu.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia, postupom ako je to vyššie uvedené, nadriadený krajský súd zistil, že súd prvého stupňa zákonným spôsobom vykonal dokazovanie na verejnom zasadnutí dňa 07.10.2025, a to v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T/33/2020 zo dňa 02.05.2020 v spojení s uznesením Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B1-8-0T/33/2020 zo dňa 07.02.2024.

Krajský súd dodáva, že pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody musia byť splnené kumulatívne tri podmienky, a to v rozsahu uvedenom v § 66 ods.1 Tr. zák., z ktorého vyplýva jedna formálna a dve materiálne podmienky. Ak chýba čo i len jedna z týchto podmienok, súd nemôže rozhodnúť o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Mestský súd nepochybil pokiaľ žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko ani podľa názoru krajského súdu neboli kumulatívne splnené všetky zákonné podmienky v zmysle ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zák.

V dôvodoch napadnutého rozhodnutia súd prvého stupňa správne poukázal predovšetkým na hodnotenie odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Košice-Šaca zo dňa 17.09.2025, keďže ústav má možnosť bezprostredne dohliadať na správanie a reakcie odsúdeného. Z hodnotiacej správy je zrejmé, že správanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, odsúdený dodržiava ústavný poriadok a denný režim, je nekonfliktný, zúčastňuje sa prednášok a besied, absolvoval rekvalifikačný kurz a zapája sa do čistiacich a upratovacích prác, za čo bol aj jedenkrát disciplinárne odmenený.

Záverom zo správy ústavu taktiež vyplýva, že resocializačná prognóza je menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. Ústav neodporúčal podmiennečne prepustiť odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Z predloženého spisového materiálu je zistiteľné, že odsúdený má 16 záznamov v odpise registra trestov za rôznu trestnú činnosť, pričom doposiaľ vykonal sedem nepodmiennečných trestov odňatia slobody. Toho času odsúdený vykonáva trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, ktorý bol pôvodne odsúdenému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T/33/2020 zo dňa 02.05.2020 ako trest náhradný pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený. Odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T/33/2020 zo dňa 02.05.2020 uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. Následne uznesením Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B1-8-0T/33/2020 zo dňa 07.02.2024 bol nariadený výkon náhradného trestu odňatia slobody vo výmere dvoch rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na vyššie uvedené rovnako ako mestský súd, tak aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený A. B. splnil formálnu podmienku podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody tým, že vykonal zákonom ustanovenú polovicu uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Avšak samotné vykonanie zákonom predpokladanej časti trestu automaticky nepostačuje pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení odsúdeného.

Pre kladné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody musia byť súčasne splnené aj materiálne podmienky, a to že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním musí preukázať polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Polepšenie je vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa navonok prejavuje v jeho správaní. Dobré správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody však samo osebe automaticky neznamená, že sa odsúdený polepšil, pretože takéto správanie môže byť len prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie väznice a nemusí znamenať náznak skutočných zmien osobnosti odsúdeného. Dosiahnutý stupeň nápravy je preto potrebné posudzovať nielen podľa správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ale je nutné skúmať, či sa odsúdený zbavil záporných vlastností, charakterových čŕt, sklonov a zlých návykov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestného činu, za ktorý bol odsúdený, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin (primerane R 37/1973).

Podľa ustálenej súdnej praxe teda platí, že pri posudzovaní splnenia materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie je potrebné skúmať aj to, či sa odsúdený neprispôbil podmienkam a požiadavkám výkonu trestu len formálne, t.j. je nutné skúmať, či správanie sa odsúdeného vo výkone trestu je výrazom jeho skutočného polepšenia a či je skutočne možné od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Preto k splneniu materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody teda dôjde až vtedy, keď odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody dobre správa, pretože si uvedomuje nesprávnosť svojho doterajšieho konania spočívajúceho v páchaní trestnej činnosti, je odhodlaný v budúcnosti takto nekonať, došlo u neho k zmene škodlivých návykov a nevhodných charakterových vlastností, ktoré viedli k páchaniu trestnej

činnosti. Len pasívne prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody pre podmiennečné prepustenie z výkonu takéhoto trestu zjavne nebude stačiť.

Možnosť očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného, vrátane jeho skorších odsúdení (R 5/2017).

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, pri posudzovaní splnenia materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je potrebné brať zreteľ na správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, na získané disciplinárne odmeny počas výkonu trestu odňatia slobody, na doterajší život odsúdeného (pred výkonom trestu), vrátane predchádzajúcich odsúdení, na skutočnosť, či už v minulosti bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, na jeho postoj k trestnej činnosti a na stupeň zmeny negatívnych vlastností, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti, ohľadom ktorej trest vykonáva.

Napriek pozitívnemu hodnoteniu správania odsúdeného bolo nevyhnutné skúmať, či takéto vzorné správanie odsúdeného vo výkone trestu a jeho vzťah k rešpektovaniu podmienok výkonu trestu je výrazom skutočného vnútorného polepšenia odsúdeného. Mestský súd správne vyhodnotil, že vzhľadom na vysoký počet vykonaných trestov odňatia slobody nemožno takéto správanie odsúdeného považovať za dôkaz zásadnej zmeny osobnosti.

Z hodnotenia ústavu taktiež vyplýva aj to, že riziko recidívy trestnej činnosti je stredné a resocializačná prognóza je menej priaznivá. Od odsúdeného nie je možné dôvodne očakávať, že v prípade podmiennečného prepustenia povedie riadny život na slobode, a to najmä s ohľadom na doterajšiu trestnú minulosť odsúdeného. Taktiež je potrebné uviesť, že aj po právoplatnom odsúdení v trestnej veci Okresného súdu Bratislava I sp. zn. OT/33/2020 dňa 02.05.2020 sa naďalej dopúšťal protiprávneho konania a bol trikrát právoplatne odsúdený. Pri komplexnom zhodnotení osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života správne mestský súd poukázal aj na skutočnosť, že odsúdený bol už dvakrát podmiennečne prepustený v iných trestných veciach a aj napriek tomu naďalej páchal trestnú činnosť. Obava z možnej recidívy u odsúdeného dostatočným spôsobom odstránená nebola.

Vzhľadom na uvedené krajský súd konštatuje, že doterajšie správanie sa odsúdeného neposkytlo dostatočnú garanciu, že doposiaľ vykonaný trest odňatia slobody viedol k jeho polepšeniu a že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život.

Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že právo byť podmiennečne prepustený nie je garantované ani článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ani Ústavou Slovenskej republiky. Ani Ústava, ale ani zákon automaticky nepriznávajú odsúdenému nárok na podmiennečné prepustenie (R19/2002).

Vzhľadom na uvedené je krajský súd toho názoru, že v danom prípade nedošlo ku kumulatívne splneniu podmienok podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Rozhodnutiu Mestského súdu Košice nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, a preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.